

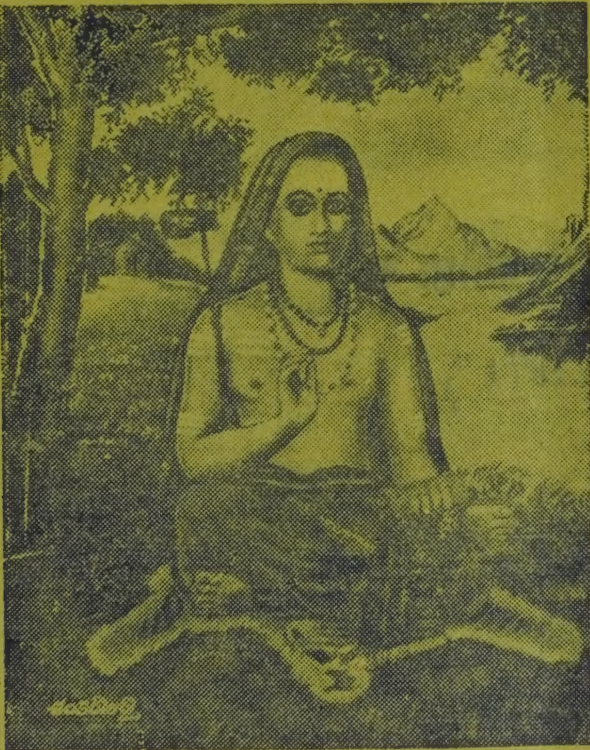
मासिकी पत्रिका

संस्कृतभाषाप्रचारिणी सभा, चित्तूरु, (आ. प्र.) भारतम्

संपुटः ९

15 MAY 1971

क्रमांकः ५

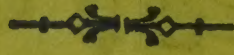

विरोधिकृद्वैशाखांकः]

शकः १८९३

[मूल्यम् ४० पैसाः

विषयसूची

1.	अग्निपर्वतः	1
2	सम्पादकीयम्	2
3.	पदार्थविज्ञानसारः	5
4.	श्रीमदभिज्ञानहरिश्चंद्रनाटकम् (षष्ठांकः)	9
5	आंगुलवर्णांकितगणेशस्तोत्रम्	13
6.	कीदृशी भारती भवेत् ?	14
7.	श्रीमदण्णंगराचार्यसभाजनपुष्पमाला	16
8	सुलभपाठमाला - ५४	19
9	संस्कृतव्याप्तिः, संस्कृतवाग्वर्धिनीसभा	20
10.	शिक्षा च का यत् न संस्कृतं स्यात् ?	21
11.	प्रार्थना फलतु	22
12.	श्रीलक्ष्मीनारायणक्रतुः	23
13.	श्रीचण्डीयागः गौरीगणपत्यादिप्रतिष्ठा च	24
14.	परीक्षाफलानि (March 1971)	25
15.	सेलमनगरे स्नातकोत्सवः	३२
16.	शंकररामानुजजयन्त्यौ	”

अग्निपर्वतः

अग्निपर्वतो धूमायते अग्निपर्वतः परिकम्पते ॥
बंगलादेशे भैरवमूर्तिः सिंहलेषु नृसिंहस्फूर्तिः
वियत्नामे विनूतव्याप्तिः ईजिष्टे च विचित्रोदीप्तिः ।
कोरियायां कुटिलाक्षिप्तिः त्रिविष्टपे निविष्टबहुसुप्तिः
भारते निगूढतराप्तिः पाके नैकविधप्राप्तिः ॥

॥ अग्नि ॥

जातिः कुत्रचिन्नीतिः कुत्रचित्
मीतिः कुत्रचि दनुभूतिः कुत्रचित् ।
भाषा कुत्रचि न्मानीषा च कुत्रचित्
विघटयति जनान् परस्परं विवश्यति हन्तुं परस्परम् ॥ अग्नि ॥

भारतं परिचालयति पाकिस्थानं च प्रस्फोटयति
चैनां पातयति परितापे रषिणां च संशयडोलायाम् ।
अम्मेरिकां च हन्त जडतायां ब्रिटनं च भीत्याम्
अहो अग्निपर्वतः कुत्र वाऽग्निद्रवमुद्रमिष्यति ?

॥ अग्नि ॥

आकाशे सतेजाः पाताले च महौजाः
भूमौ च नितरां भीमः खण्डेषु च प्रचण्डः ।
हृदयदरीषु ध्यायमानः प्रकिरन्नाग्निद्रवम्
किं वा करिष्यति ब्रह्मांडमेवाऽयं मग्निपर्वतः ॥

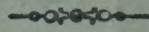
॥ अग्नि ॥

अणुस्फेटातनुप्रसारः विहंगमप्रबलनर्दनः
क्षेपणीदूगविक्षेपणः विविधविषयभरभीषणः ।
रोदसीपरस्परप्रताडनमेदुरतेजोविभूषणः,
अनुक्षणं सन्नहति अयमग्निपर्वतस्स्वयम् ॥

॥ अग्नि ॥

सम्पादकयम्

प्रजाप्रभुत्वस्य भावनामात्ररम्यता

प्रजाप्रभुत्वस्य सुखस्वप्नाः भावनामात्ररमणीयाः मृगतृष्णाव-
हूतौ रम्याः जन्तुफलवद्धिर्मनोहराः अनुभूयन्ते । अत्र न कोपि
स्थिरतरो न्यायः दृढतरः पन्थाः अप्रकम्प्यं विधानं वाऽनुभूयते । प्रपंचे
प्रतिभाशालिनो विरला तदन्ये च बहुला इति अनुभवसिद्धोयम् विषयः ।
प्रजासामान्यमतेन पदमारूढानां अधीने च पालनयन्त्रे न तावन्मात्रेण
प्रजासामान्यस्य सुकुशलम् सिद्धयति । यद्यपि एकसहस्रस्य ओटानां
आधिक्येन कोपि विजयी भवेत् तथापि तद्विरुद्धतया सम्मतिदातारोपि
सहस्रशस्संतीति न तिरोहितम् । तथा च आत्मविरुद्धतया उत्तीर्णस्य
तस्य पालने तेषां किं वा सुखम् भवेत् ? प्रायशो ग्रामेषु अद्याप्यनुभूयते
स्वविरुद्धतया सम्मतिदातृन् बहुशो हिंसति जेतारः इति । एकसम्मत्या-
धिक्येपि तस्य जयं उद्गृह्यते । स च प्रजार्धस्य व्यतिरेक्येव खलु ।
कथं वा तत्पालनं प्रजापालनम् भवेत् ? विरुद्धाश्च प्रजाः पीडयत्वेव सः,
अथवा ताः तं पातयितुमेव समयम् निरीक्षेरन् । एवम् पालितपालकयोः
संकुलसंघर्षे इदं पालनम् कियद्रमणीयम् भवेत् ?

एवम् सम्मतिसंवादने अधिकसंख्यायाः प्राधान्यम् अधिकारा-
क्रमणे चाधिकसंख्यायाः प्राबल्यम् स्वीकुर्वन्त एव निर्णीतस्थानानां
(रिजर्व्सेट्स्) परिकल्पनमपि अनुमोदन्ते इति महाद्विचित्रम् ।

एकतो जातिनिर्मूलनप्रयत्नाः अपरतो जातिसंरक्षणदुर्गनिर्माणम्
चेति महद्विरुद्धम् ।

अस्तु वा एतत्सर्वं । काश्चन प्रजाः आत्मनः विद्यमानायाः स्थितेः
संरक्षणमभिवाञ्छन्ति काश्चन तद्भञ्जनम् । काश्चन विद्यामभिलषन्ति विद्वां-
सश्च उद्योगं, अपराश्च विद्यां निराकुर्वन्ति अपितु तत्फलं वाञ्छन्ति ।
अपठित्वैव योग्यतापत्राण्यादित्सन्ति । उद्योगिनः वस्तुनां मूल्यम् हासयितुं
याचन्ते, वस्तुत्पादकाश्च मूल्यमभिवर्धयितुम् । यात्रागादिकाश्च कर्म-
सौष्ठवं मभिवाञ्छन्ति कार्मिकाश्च वेतनाधिक्यम् । वणिजः कराभावं
कांक्षन्ते पालकाश्च बहुकरम् । ऋणदातारो वृद्धयतिशयं कामयन्ते आदा-
तारश्च नीवीतः ऋणनिराकरणम् ।

एतास्सर्वा अपि प्रजा एव । प्रभुत्वं च सर्वान् तोषयितुं न शक्नोति ।
एकपक्षीयाणां आनुकूल्ये अपरेषां च प्रातिकूल्यं अर्थतस्मिद्धयति । अतः
प्रजाप्रभुत्वव्यपदेशः मूढप्रतारणमेव ।

अपि च अद्य कांग्रेसप्रभुत्ववेलायां धर्मभूतो विषयः तदन्यप्रभुत्व-
दशायां अधर्म एव भविष्यति । अथवा एकप्रभुत्वकाल एव भिन्नदशासु
धर्मोऽधर्मः अधर्मश्च धर्मो भवेदेव । यथा कांग्रेसपालन एव निषिद्धं मद्यं
आंध्रदेशे इदानीं पानप्रसिद्धमासीत् । प्रजाश्च ता एव या पूर्वमासन् ।
तासां मध्ये कासांचन सौकर्यमसौकर्यं च सर्वदापि भवेदेव । अतः न
कापि प्रभुता सकलजनमोदार्हा भवेत् । प्रभुपालने या स्थितिः सैव
इदानीमपि अनुवर्तते । तदा एक एवासीत् प्रभुः, इदानीं तु ते बहवः
ते च पर्यायगताश्च । परन्तु उत्कोचप्रदानां तद्ग्राहकाणां धनिकानां क्राणां
भीषकाणां च सौकर्यमापतितमिदानीम् ।

बहुजनवचकानां बहुगौरवम् प्रतारकाणां च अग्रपीठं चास्तीर्ण-
मास्तेऽद्य ।

त्रिविधस्वातन्त्र्यवार्ता दूरे वर्ततां नाम एकमपि स्वातन्त्र्यं नास्ती-
दानीं जनानां । कोयं कर्मचारिणां कर्मसन्यासो नाम ? निष्कर्मिणां अन्नातु-
राणां तत्कर्मकरणपुरस्सरणे निरोधो नाम ? प्रभुतायां तटस्थप्रायायां च
विलम्बन्त्यां प्रजाप्रतिनिधिनामधारिभिः प्रभुत्वहिंसनपरायणैः प्रभुता-
विक्षोभश्च नाम ?

प्रजासेवादीक्षितानां एवं कुटिलबुद्ध्या असमये संकटसमये वा
कर्मसन्यासदीक्षितानां, न तावन्मात्रमेव, सकलशाखाप्रोत्साहनद्वारा प्रभुत्व-
पीडनव्याजेन प्रजापीडनमेव संपादयतां प्रजातर्भूतानां अत्मनोपि
निकृष्टदशावत उपेक्षमाणानां चरितं धर्म इति भाष्यते, शासनेन समर्थ्यते
इति किमिदं प्रजातन्त्रम् ? न किं कर्मचारिभिन्नाः प्रजा वर्तन्ते ? एता-
दृशानि च शासनानि कर्तृनांचित्प्रजानामभिप्रायेण बहुसम्मतिसंपादने-
च्छया निरूपितानि तान्येव प्रभुताया गलकपित्थभूतानि समभिर्वर्तन्तै
इति किमिदम् प्रजाप्रभुत्वम् ?

अन्तःप्रदेशानां परिस्थिति मेव कलयन्तु । सीमाविवादाः भाषा-
विवादाः जलप्रणालीविवादाः करविवादाः इत्येवं रीत्या प्रवर्तमानेषु तेषु
लक्षशः कोटिशश्च जना विमनायन्ते । आन्ध्रद्रविडसीमाकलहः बंगाल-
भाषाभेदवादः, महीशूरमद्रांध्रप्रान्तनदीजलविवादः बहुत्र यातायातजन-
याननिबन्धाश्च तदुदाहरणम् ।

बंगालदेशे प्रजासम्मत्यतिगतमारणकांडश्च प्रजातन्त्रनाम्नैव प्रच-
लतीति अनुभूयतेऽस्माभिः । प्रपञ्चश्च तादृशं मारणहोमम् नेत्रे निमील्य
पश्यत्यनुमोदत इति च महच्चित्तम् ।

अतः प्रजातन्त्रम् प्रजाप्रध्वंसकमेव परिणमतीति प्रतिभाति ॥

पदार्थविज्ञानसारः

(पूर्वानुबन्धः)

शिष्यः - हे महाशय, त्वं हि सिंहव्याघ्रचित्तकतरक्ष्वादीनां विषये किमपि-
नोक्तवान् । ते च किमेतद्वर्गीया भवन्ति ?

गुरुः - सिंहो व्याघ्रः एतदूद्वयम् विडालविशेषम् वक्तुमर्हति । चित्तकस्तर्क्षु-
श्चेति द्वयम् कुक्कुटविशेषम् वक्तुमर्हति ।

शिष्यः - चतुर्थवर्गनिर्णयः केन भवति ? तन्मध्ये वा कतिविधा जन्तवः ?

गुरुः - एषां दशनपङ्क्तिद्वयसम्मुखे द्वौ द्वौ तीक्ष्णदशनौ विद्येतेऽत-
एतद्वर्गीया भवन्ति । एतस्मिन् वर्गे जलमार्जारमूषिकदारुविडाल-
शशकप्रभृतयो ज्ञातव्याः ।

शिष्यः - पञ्चमवर्गीयास्तु के के जन्तवः ?

गुरुः - ये वै द्विशफा जन्तवः त एवैतस्मिन् वर्गे गणिता भवन्ति । यथा
हि गोमेषच्छागकृष्णसारोष्ट्रप्रभृतयः । एतद्वर्गस्यासाधारणचिह्नं तु
दशनोर्ध्वपङ्क्त्याः सम्मुखे दशनाभावः, किं त्वधःपङ्क्त्याश्चाष्टौ
दन्ताः । एवं च भोजनकाले प्रथममुदरस्थमकृत्वा गलकम्बलस्थं
गिलितम् वस्तूद्विरणपूर्वकम् विश्रामकाले चर्वयन्ति ।

शिष्यः - एतेषां पशूनां खुरः किं द्विखण्डो न ?

गुरुः - द्विखण्ड इति सत्यं । स्वभावतस्तेऽर्हिस्त्राः । परन्तु यदि कश्चित्ताड-
यति तर्हि कठिनशृङ्गेण मूर्ध्ना हिंसायै प्रवर्तन्ते । तेषां ग्रीवासिराः
नितरां दृढा वर्तन्ते ।

शिष्यः- षष्ठवर्गीयाः कति विधा जन्तवः । तेषां वा किमस्ति विशेष-
चिह्नम् ?

गुरुः- षष्ठवर्गे चत्वारो गणाः । ते च घोटकः सिन्धुघोटकः पुण्ड्रसूकरः
सूकरश्चेति चत्वारः एतेषां चतुर्णां दन्तपङ्क्तिद्वये द्वयधिकादन्ताः
शृङ्गविहीनाश्च ।

शिष्यः- सप्तमवर्गीयाणां किमस्ति विशेषचिह्नम् ?

गुरुः- सप्तमवर्गीयाणां मेतद्विशेषचिह्नम्, यत्तेषां चरणम् नास्तीति ।
एतस्मिन् वर्गे तिमिशिशुकादयो जलचराः ।

शिष्यः- किमेते मत्स्या न ?

गुरुः- एते जलमध्ये वसन्ति । अतो बाह्ये मत्स्यवत् प्रतिभान्ति ।
अभ्यन्तरे च चतुष्पादपशुवद्वर्तन्ते । ते च फुफ्फुसेण निश्श्वास-
प्रश्वासौ त्यजन्ति । एवम् स्वकीयस्तन्यदुग्धेन स्वशिशून् पुष्यन्ति ।

शिष्यः- हे महाशय, यद्यनुग्रहम् विधाय तिमिमत्स्यविषये किञ्चित्
कथयसि तदा मे महानाह्लादो जायेत ।

गुरुः- तिमिरतिबृहत् दैर्घ्ये च द्विपञ्चाशद्विंशतिमितो वर्धते । एव मेतादृग्बल-
वान्, पुच्छास्फालनेन नौकां नाशयितुं मर्हतीति । पुच्छेनैव जले
भ्रमति । तिमिगणस्तु दक्षिणोत्तरकेन्द्रीयसागरसमीपे निवसति ।
तेषां हि गमनकाले जलगतेदृशी धारा यया बृहन्नौकाजीवि-
भिस्तत् स्थानं निर्णेतुं शक्यते । तेषां मुखम् त्वतिबृहत् । किंतु
गलच्छिद्रमतिक्षुद्रं । दन्तोर्ध्वपङ्क्तौ दन्तो नास्ति । अस्ति च
दन्तोद्भवस्थाने बृहदस्थि । तदस्थि च गजदशनवत् मूल्यवत् ।

यदा ते निजमुखं व्यादाय वेगेन चलन्ति तदा विविधक्षुद्र-
मीनास्तेषां मुखे पतन्ति । ततस्ते मुखम् संकुच्य तान् मत्स्यान्
गिलन्ति । तेषामनेनैवाहारो भवति । ते च फुफ्फुषेण वायुं गृह्णन्ति ।
एतस्मादेव जले चोन्मज्ज्य चिरं नावतिष्ठन्ते । एकस्मिन्दण्डे मुख-
मुत्तुल्य द्विवारमुत्तिष्ठन्ति । तस्मिन्नेव समये तावद्दृढस्थन्त्रलम्
ग्रीवास्थच्छिद्रेण बहिर्निक्षिपन्ति । तदा प्रायो क्षमरामारुतवत्
शब्दायन्ते । एष तिमिरतिकोमलो मत्स्यः, अतः कारणात् क्षुद्रा
अपि मीनाः कदाचित्तेषां दुःखम् जनयन्ति । यदा ते प्रसूयन्ते
तदा सन्तानमेकं जनयन्ति । परस्परंसन्तानम् प्रति च तेषामीदृशं
प्रेम यत्प्राणान्तेपि न तेषां विच्छेदः ?

शिष्यः- तर्हि केन प्रकारेण ते गृह्यन्ते ?

गुरुः- बृहन्नौचारिभिस्तेषां वासस्थानम् निर्णय्य समीपे गम्यते । अनन्तरं
रज्जुयुक्तं शूलम् निःक्षिप्यते । तेन विद्वप्सन् स हि गभीरनीरे
निमज्जति । किञ्चित्कालानन्तरं निश्श्वासं त्यक्तुं पुनरुत्तिष्ठति ।
तस्मिन् क्षणे पुनः शूलेन ताड्यते । अनेनैव बहुतरशोणितनि-
स्सृतौ प्राणांस्यक्त्वा तिमिरुन्मज्जति । अनेनैकस्मिन् वत्सरे
तत्सहस्रद्वयम् धृतमासीत् ।

शिष्यः- तिमितः किं प्रयोजनम् भवति ?

गुरुः- तेन च लोकानां महोपकारो भवति यस्मात्तन्मांसेन तैलविशेषो
जायते । एवं तस्य दन्तस्थानजमस्थि नानाकर्मोपयोगि भवति ।
अत एवैकस्य तस्य मूल्यमयुतसंख्याकमुद्रा भवितुं मर्हति ।

शिष्यः- एतदतिरिक्तः कश्चिद् साधारणजन्तुरस्ति किं ?

गुरुः- भृजलचरणस्तावदसाधारणजन्तुरस्ति यतस्तेषां फुफ्फुषोऽपरजन्तु-
वत् साधारणो न, यस्माच्चतुष्पादजन्तुपक्षिभ्यां सदृशो न, तथा
मत्स्येनापि सदृशो न भवति । परं त्वंशत स्तदुभयवद्भवति ।
एतस्मादेव चतुष्पादवत् भूमौ जीवितुं शक्नोति, शक्नोति च जले-
मत्स्यवत् जीवितुमिति ।

शिष्यः- भृजलचरजन्तूनां कति वर्गाः सन्ति । तेषां वा किमस्ति चिह्नम् ?

गुरुः- तेषां द्वौ वर्गौ भवतः । आद्ये गमनशीलजन्तरिति, यथा कच्छप-
मेकगोधिककुम्भीरप्रभृतयः । एतेषां चत्वारि चरणानि । कर्ण-
पत्राभाववत् कर्णरन्ध्रश्च । द्वितीये सर्पगणस्तेषां चरणं नास्ति ।
अण्डस्तु शृङ्खलवद्ग्रथितो भवति ।

अथ सप्तमकथोपकथनम् पक्षिविषयकम्

शिष्यः- हे महाशय, संप्रत्यनुग्रहम् विधाय मां प्रति पक्षिजातेर्विषयान्
कथयिष्यसि ? यतस्तेषां मधुरशब्देन मम महान् हर्षो जायते ?

गुरुः- यदि तं संतोषमिच्छसि तर्हि निद्रां विहायातिप्रत्यूषे त्वया समुत्था-
तव्यं ।

शिष्यः- सुस्थभावार्थं प्रत्यूषेऽहमुत्तिष्ठामि, परन्तु केवलम् सुस्थतार्थं न,
किंतु हर्षार्थमपि ।

गुरुः- इच्छाम्यहम् त्वं प्रत्यहम् प्रत्यूषे उत्थानं करोषीति, यस्माद्धि
ध्यानाध्ययनविवेचनासूपयुक्तोऽयं कालः ।

श्रीमदभिज्ञानहरिश्चंद्रायनाटकम्

(ले० श्री नागभूषण शर्मा, कम्मम्)

नांदी

श्रेयोमयं यदजरं संस्तुतं ब्रह्मवादिभिः ।

अद्वितीयम् नुमस्तत् सत् अप्रत्यक्षम् तमोपहम् ॥

व्याख्या- श्रेयोमयमित्यादि । श्रेयोमयं कल्याणमयम् (मयट्चेति मयट्) अजरम् अकृशम् (जृष्वयोहाने इति धातुः) न कदापि जीर्येत इत्यभिप्रायः । अद्वितीयम् समानरहितम्, एकं च । अप्रत्यक्षम् अतीन्द्रियम् इन्द्रियातीतम् किंतु सत्तामात्रमिति भावः । तमोपहम् तिमिरभंजकम् इत्यानेन दिव्यतेजोमयमिति भावः । यद्वा, तमोनाम गुणः क्रोधादिः तमपहन्ति इति वा अज्ञान-भंजकमिति यावत् “तमो दुःखेऽन्धकारे च” इति रत्नमाला । सत् श्रेष्ठम् सत्यम्, तत् तच्छब्दवाच्यम्, ब्रह्म तन्नुमः ।

—: काव्यार्थसूचना :—

अप्रत्यक्षम्, तमोपहम् इत्यनेन चक्षुरादीन्द्रियाणामगोचरम् सत् सत्य-व्रतस्थराजः विश्वामित्रकृतदुःखपीडाभंजकम् । अजरमित्यत्र क्रमशः कृशत्वपाप-णाय कृतपयस्य विश्वामित्रस्य सत्त्वेनाप्यजीर्णम् इति भावः । अद्वितीयम् समानरहितम् “सत्यात्मना त्वया राजन् न लोकेषु समो जनः” इति माहेश्वरस्तुति-बलादिति ज्ञातव्यम् ब्रह्मवादिभिस्संस्तुतमित्यनेन सकलतत्त्वार्थवेदिभिः वशिष्ठादि-ब्रम्हर्षिभिस्संस्तुतम् । श्रेयोमयम् वाराणस्याम् विश्वनाथकरुणाविशेषेण पुनस्साम्राज्यसुतोज्जीवनादिसफलतया इति तत् हरिश्चंद्राश्रयम् सत्यम् नुमः ।

षष्ठोऽंकः

(स्थलं- पाठशालापांगणम् । ततः प्रविशति पुस्तकहस्तः शिष्यः सुधाकरो नाम ।)

सुधाकरः- आदिष्टोऽस्मि गुरुणा कालकौशिकेन कियान्कालो द्रष्टव्य इति । (परि-क्रम्यावलोकय च) अहो अम्बरमध्यमध्यास्ते तरणिः ।

(सविमर्शं गुरुमुपेत्य)

आर्य ! मध्याह्नः कालो वर्तते ।

कालकौशिकः - डिम्बकाः, आनीयताम् विशालवटपलाशपलाशानि समित्कुशाश्च,
यावत् पश्चिमाशान्तविभासिनि विभाकरे तावद्द्वः परावर्तनम् ।

कश्चित् - नियुज्यतामेष पलाशाहरणाय ।

(इति लोहितम् दर्शयति)

लोहितः - आर्य ! नाऽहम् वृक्षारोहणक्षमः, नियुज्यतामयम् बिन्दुमाधवः ।

काल - (सोत्पासम्) अहो - अभिमानिता प्राप्तावस्थान्तरस्याऽपि क्षत्रिय-
कुमारकस्य ।

(इति कपोलौ पीडयति)

लोहितः - (सास्रम्) आर्य ! मा प्रहर, प्रसीद माम् ।

काल - लोहित ! अमूल्योऽसि महाराजस्य प्रियसूनुः, कथं वृक्षारोहणक्षमः ?

(चपेटिकाम् ददाति)

लोहितः - (सांवास्मरणम् रोदिति)

काल - भो डिम्बका, तलमेवास्मै रोचताम् । यूयं तु मे नियोगमशून्यं कुरुत ।

शिष्यः - यथाज्ञापयन्त्यार्यभादाः ।

(सर्वे निष्क्रान्ताः)

(ततः प्रविशति पात्रहस्ता चंद्रमती, रोदनारुणमुखेनाऽनुगच्छता लोहितेन)

चंद्रमती - वत्स ! किमर्थम् रोदिषि ?

लोहित - जननि ! गुरुरजिज्ञप्त्वाणवकान् समित्कुशपलाशान्याहरतोति । तत
आवोचम् नोहम् वृक्षारोहणक्षम इति ।

(उद्धतकण्ठम् रोदिति)

चन्द्र - (सदुःखम् पुलमाश्वासयति)

लोहि - स सोत्पासममूल्यम् मां परिभाव्य जरद्गुरुः ।
क्षणात्कपोलौ कृतवान् बाढमुच्छूनशोणितौ ॥

(कपोलौ दर्शयति)

चन्द्र - (असं प्रमृजती) पुत्रक ! भव्यरूपगुणाभ्युदयोऽपि मयि दुर्विधायां कथम्
संजातः ? हा थिकू, सार्वभौमकुमारस्सुकुमारो दास्ये भवति शिक्षापात्रम् ।

(इति सदुःखनिश्वासमुपविष्टा)

लोहित - अंब ! कः पुमान् विधिमुल्लंघयति ? इति मत्पितृवाक्यमश्रौषम् ।

सत्यमेवैश्वरम् तेज सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः ।

सत्याधाराणि सर्वाणि नास्ति सन्यात्परं तपः ॥ सत्यमेवास्मान्परिरक्षतु ।

चन्द्र - (सकरुणम् शिरस्याग्राय) वत्स, चिरायुष्मान् भूयाः ।

लोहित - जननि ! अनुजानीहि गमनाय । (निष्क्रमणम् नाटयति)

चन्द्र - साधय सुखी (किञ्चित्दूरम्नुसरति)

लोहि - हा जननि ! (इति मात्रं परिरभ्य मूर्छां नाटयति)

चन्द्र - (सभयं तमंके निधाय, पृष्ठ पाणिना प्रस्पृशती) वत्स ! लोहित ! लोहित !
ब्रूहि भयकारणम् ।

(नेष्ट्ये)

भो लोहित ! शीघ्रम् तावदस्माननुसर, नोचेत् दुर्गमेऽस्मिन्वने त्वमेकाकी भेष्यसि, अनुलंघनीयो गुरुनिदेशः ।

लोहित - (मातुरंकादवतीर्थं सस्मितम्) अब ! साधयामि ।

चन्द्र - वत्स ! कुतस्ते भीतिरीदृशी ? कथय ।

लोहित - न जाने कारणम् अन्धकारावरणस्य ।

चन्द्र - (साश्रुनयनम्)

अर्धेन्दुचूडवपुरात्मविदां शरण्यः त्राता सताम् सकललोकमयो दयालुः ।

विश्वोद्भवस्थितिलयादिषु हेतुरेकः पायादयम् पशुपतिस्सदयम् सुत त्वाम् ॥

(इत्याशास्ते । षटोऽवरुध्यते)

(गहनारण्यम् ततः प्रावशन्ति माणवकाः)

विभाकरः - रे स्कन्द ! दूरतरमागता वयम् अलमितो गमनेन । कृत्यमादिष्टम् निर्वर्तयितुम् प्रयतामहे ।

सुधाकरः - समिधस्त्वमपचिनुष्व ।

जातवेदाः - किं बिन्दुनाधवो दर्भापचयनमंगीकरोति ?

बिन्दु - नाऽहमंगीकरीमि लोहितम् प्रेषय ।

सुधा - मूर्ख ! स कापारतटे स्थातुं न शक्नोति लोहितः ।

बिन्दु - ननु क्षत्रियपोतः ?

सुधा - (सदयम्) ननु सुकुमारो बालकः ?

बिन्दु - तर्हि स किं नु करोति ?

सुधा - लोहित ! यावत्समित्कुशाहरणमस्माकम्, तावत् पलाशापचयनम् ते ।

लोहितः - स्थाने ।

(सर्वे परिक्रामन्ति)

(क्रमशः)

आंग्लवर्णाङ्कित गणेशस्तोत्रम्

(ले० विद्वान् बालगणपतिः, श्रीरङ्गपत्तनम्)

एकदन्तम् नमामीशम्

ओजस्विनं महाकायम्

विलेशयविभूषणम्

पिनाकधरसंभवम्

सिद्धिबुद्धिप्रदातारम्

क्यूवादिदेशविख्यातम्

डिम्बरूपं गणेश्वरम् ॥

॥ १ ॥

अराधकसुखप्रदम् ॥

॥ ५ ॥

इभवक्त्रं सुराराध्यम्

यस्य पूजा विधातव्या

एफाकृत्यंकुशम् बिभुम्

कार्यारंभेषु सर्वदा

।जतेन्द्रियम् महादेवम्

टिकातीतं तु माहात्म्यं

यच्च।पीष्टप्रदायकम् ॥

॥ २ ॥

यस्य वन्दे गणेश्वरम् ॥

॥ ६ ॥

ऐश्वर्यस्य प्रदातारम्

युगहस्त समायुक्तम्

जेतारं गणनायकम्

विघ्नध्वान्तनिवारकम्

केयूरकुण्डलधरम्

डब्ल्यूचिह्नदन्ताग्रम्

वन्दे नित्यमुमासुतम् ॥

॥ ३ ॥

यश्चादिजनसेवितम् ॥

॥ ७ ॥

यत्प्रोक्तेन विघ्नौघाः

वैदूर्याभरणैः कान्तम्

दूराद्भावन्ति सत्वरम्

जडदोषनिवारकम् ।

यमामनन्ति मुनयः

आंग्लवर्णसमायुक्तम्

यन्नमन्ति गणाधिपम् ॥

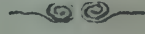
॥ ४ ॥

वन्दे मत्कुलदैवतम् ॥

॥ ८ ॥

कीदृशी भारती भवेत् ?

(ले० धूलिपाल अर्कसोमयाजी, तिरुपति)

चतुरास्येषु या देवी चतुर्वेदस्वरा विधेः
 वरीवर्ति वयं तस्यै नमोवाकं प्रशास्महे ॥
 वान्मीकिं या च सीमन्ते मुक्तारूपेण भारती,
 दरीधर्ति वयं तस्मै नमोवाकं प्रशास्महे ॥
 ऋषिः पाराशरिर्यस्याः कालिदासादस्यथा,
 शरीराभरणायन्ते तस्यै देव्यै नमो नमः ॥
 हन्त ! भारतदेशोऽद्य देवी भारतभारती,
 वारस्त्रीलम्पटैः पुत्रैः मातेव गलहस्तिता ॥
 तिस्रो भाषा अधीयानः न क्षमः स्यात्ततः परम् ,
 गैर्वाणीं पठितुं बालः इति सा गलहस्तिता ॥
 त्रिभाषासूत्रमेवैतत् भारतीयैस्स्वयं कृतं,
 मातृभारतभारत्याः कण्ठपाशायते बत ॥
 अङ्गलेयीकविताग्रन्थाम् पठन् बालो बहूनपि,
 पञ्चषानपि गैर्वाणीश्लोकान्नाध्याप्यते बत ॥
 अपकारो महानेष कृतो जातेरिति ब्रुवे,
 जातीयं यन्महाकाव्यवाङ्मयं तत्तिरोहितम् ॥
 आस्वाद्यते यदा दिव्यं श्रीमद्रामायणं मया,
 अनुशोचाम्यभारतंस्तान् भारतक्षितिबालकान् ॥
 अनुशोचाम्यभारतंस्तान् यैर्विद्याध्ययनाध्वनि,
 उपेक्षाविषयोभूतं यावत्संस्कृतवाङ्मयं ॥

लुप्ता वेदाश्च वेदांगाः तथा वेदशिगंसि च
 लुप्ता गीर्वाणवाणी चेत् कुत्रास्ते भारतीयता ?
 यत्र देशे पुगं ब्रह्मजिज्ञासा क्रियते स्म वै
 तत्र देशे न गीनर्ति नास्ति कन्वं जने जने ॥
 बालानां न गुरु दैवं नापि पित्रोः कथापि वा
 किमिदं हन्त ! दौर्भाग्यं भारतीयेषु संप्रति !
 अध्याप्यन्ते नवीनासु कलाशालासु बालकाः
 लक्षशः कोटिश्चापि संस्कारोऽम्बरपुष्पति
 शान्तिश्शान्तिरितीदं यत् वेदो जोषुष्यते तराम्
 सा शान्तिरद्य देशेऽत्र सिकृतान्तरतैलति ॥
 जीविते दुःखभूयिष्ठे शान्तिशून्ये च चेतसि
 आनन्दस्यन्दिनी या वै सा स्याद्देवी सरस्वती ॥
 निद्राहारभयैर्युक्ते मनुजे पशुतादृते
 दिव्या शक्तिः ययोद्बुद्धा सा वै देवी सरस्वती ॥
 अन्नप्राणमनःकोशानुपसंक्रम्य या भवेत्
 विज्ञानानन्दसंधात्री सा वै देवी सरस्वती ॥
 वान्मीकेः कालिदासस्य भवभूतेश्च या पुनः
 मुखाम्भोजमधूद्वारा सा वै देवी सरस्वती ॥

सर्वो जन्तुरहो ! स्वव्रातकवशात् देवोऽपि नीचायते
 साक्षाद्राजतभूधरेऽपि निवसन् रुद्रो दरिद्रायते ।
 यावद्विश्वमनुप्रविश्य विलसन् विष्णुश्च खर्वायते
 देशारिष्टवशेन संप्रति महान् सूर्योऽपि चन्द्रायते ॥

अखिलवेदवेदांगोभयवेदान्तप्रज्ञामानसराजहंसानां जगदाचार्यसिंहासनाधीशानां
 श्रीकांचीपुराभिजनानां प्रतिवादिभयङ्कराभिधानां प्राचार्याणाम् अण्णङ्गरा-
 चार्यवर्याणां शताभिषेकमहोत्सवे तेषां महाभागानां चरणनलिनयोः
 अम्बतूरु वेङ्कटपुरस्थ स्कन्दगानविद्यालयाध्यक्ष्येण पैङ्गानाडु
 राजगोपालार्येण सपणामं समर्पिता

सभाजनपुष्पमाला

अण्णङ्गराचार्यवरप्रसङ्गं श्रुत्वा मदीयो मधुरः कथं स्यात् ।

तथापि तद्भक्तिभवप्रमोदो मां वाचयत्यादरणार्हभावे ॥

वक्ष्ये कथं दुर्वचमोदमर्हन्ती वा नु किं स्याद्रसनप्रकाण्डा ।

चापल्यमेतद्विदुषां क्षमार्हं न युक्त ईदृक्शुक्रमरोषः ॥

रसाच्चेत्कृष्टगार्थां श्रवणसुखदां श्लाघ्यगुण्यप्रणालीं

सभामध्ये प्रदीप्ये विपुलमतिदे पादपद्मे गुरुणाम् ।

सुगीतां पद्मराजीं प्रणतिविहितां भक्तिसूत्रप्रबद्धाम्

समेदं चार्पयिष्ये सहृदयरुचिं रस्यतां भावविद्धिः ॥

कीर्तिश्चाण्णङ्गराचार्यवरगुरुमणे पाञ्चजन्यप्रकाशा

सर्वाश्चाह्लादयन्ती सुमधुरवचनोज्जृम्भमाणाप्रमाणा ।

गौरा निर्दोषगुण्या स्फटिकमणिनिभा भासमानाऽसमाना

वा माधुर्यप्रफुल्ला ज्वलति सुलमणा शारदा चन्द्रिकेव ॥

आळ्वारवाक्योद्भवतत्त्वलीलं कस्तूरिकागन्धसमानशीलम् ।

दिष्ट्यामिनन्दामि हयास्यभक्तं पद्मस्रजा तं ह्यनया सुधीरम् ॥

काञ्चीनगर्यां सुविलासवत्यां विद्याविमर्शालयगोचरायाम् ।

दिव्यप्रबन्धाकलनोपदेशे चाध्यक्षपीठाभरणायमानम् ॥

ज्ञानप्रदीपं हरिदासवर्यं निर्वोचिनीराशयवत् प्रशान्तम् ।
 लक्ष्यं च तल्लक्षणमेव निश्शङ्कं बोधयन्तं निजशिष्यवर्गान् ॥
 आचार्यसूक्तिप्रविमर्शधीरं शास्त्रैकनिष्ठं प्रतिभाविभासम् ।
 श्रीदाक्षिणात्याचरणप्रमाणोन्नेतारमुत्कर्षविराजमानम् ॥
 बीजाङ्कुरन्यायपरस्परान्गं श्रुतिप्रबन्धान्यतरान्तरङ्गम् ।
 विमृश्य तत्त्वग्रथनपशस्तं पारंगतं शास्त्रजलाशयस्य ॥
 भावोपबृंहं गुरुभक्तसिंहं व्याख्यानसूक्तचब्धिविहारिमीनम् ।
 नारायणाख्यां परमार्थदात्रीं सदा जपन्तं मनुलग्नचित्तम् ॥
 यद्दाक्षिणात्यप्रथसंप्रदायस्तल्लक्षणग्रन्थममुच्चयार्थम् ।
 व्याख्यानशौण्डं परिभाषमाणं श्रीवैष्णवानुष्ठितसूक्तिजालम् ॥
 बलादाकृष्यमाणः प्रवचनसुधापायनेनात्मशक्त्या
 तदन्तेवासिभूता विवशहृदयाः श्रीप्रबन्धोपदेशैः ।
 विनीताः प्रेमभावाश्च शरणमितास्सत्पथाचारशीलाः
 शरज्ज्योत्स्नायिते तच्चरणकमले लीनचित्ता हि सर्वे ॥
 रक्षति ग्रन्थनिबहान् स्वशिशुं जननी यथा ।
 अपूर्वग्रन्थरत्नानां प्रकाशनधुरन्धरः ॥
 विद्यार्थिनां च विदुषां विद्यया च नियोगतः ।
 बहुशश्चोपकुरुते पात्राणां प्रतिभातिवषाम् ॥
 सांप्रतं सोऽयमस्त्वद्धा राष्ट्रेन्द्रेण विभूषितः ।
 पद्मभूषणसंज्ञेन बिरुदेनोत्तमेन हि ॥

लग्नराशिनवांशेषु तारग्रहयुयेषु च ।

ज्ञानभूषणमस्त्येव शर्मात्तविद्वदग्रणीः ॥

यद्वाचा सर्वविद्वज्जनवरनिचयो लज्जितस्तद्य एव ।

संकोचान्म्लानचित्ताः प्रवचनपुरुषाश्चाखिला यस्य नेत्रे ।

तं विद्वद्भूषणाढ्यं ज्वलितगुणमणिं चित्तशुद्धं सुधीरं

मूर्ध्ना कीर्त्या च गौरं मधुरतरगिरं चामिनन्दाम्यभीक्षणम् ॥

समागच्छध्वमार्या विनयधनसम्पन्नविद्वद्वरेण्याः

रहस्यज्ञं श्रयध्वं प्रणमनं गुरु तस्य गाथां शृणुध्वम् ।

कलाविद्वन्मनोज्ञां गुरुवरमनोहारिणीं पद्ममालां

उदञ्चत्पञ्चमः कूजति च गुहाराजस्तमोहं पिकोऽसौ ॥

बोभूयादण्णङ्गराचार्यपुशर्मभूमा ह्युज्ज्वलकीर्तिः ।

समेधिषीष्टं च वाग्मिनां वगे शतसंवत्सरमितिरायुष्मान् ॥

जयतु जयतु नित्यं शास्त्रमन्दारवृक्षो जयतु सुकरमेतच्छिष्यवृन्दं तदीयम् ।

जयतु रसिकलोके पद्ममालेयमद्धा विलपतु गुरुसूक्तिशिष्यवाचि प्रगाढम् ॥

इति शम्

अम्बान्तुरु
साधारणमीनशुक्लचतुर्दशी }

पैङ्गानाडु राजगोपालार्यः

सुलभपाठमाला ५४

लताः ३

चंपकलता

इयम् लता सुदीर्घा प्रवर्धते । अस्याः पत्राणि च किञ्चिद्वर्तुलानि एकद्वांगुलविशालानि भवन्ति । एतत्पुष्पाणि च कनकवर्णानि दीर्घाणि मधुपूर्णानि सुगन्धभरितानि भवन्ति । एतन्मधुपिपासवः आरुणपिपीलिकाः पुष्पकेसरकर्णिकां आक्रामन्ति प्रायशः । पुष्पसुगन्धश्च दूरादूरतरं वायुवशादानीतः जनान् रञ्जयति । केचित्खलु वदन्ति जनाः एतद्गन्धाकृष्टाः सर्पाः तन्नागच्छेयुरिति । देवपूजायै मानशालङ्काराय च इमानि पुष्पाणि महोपयुक्तानि भवन्ति ।

चांपेयः चम्पकः हेमपुष्पक गन्धफलीति च एतल्लताया नामानि प्रथन्ते ।

इदम् तु विचित्रं मधुपानरसिकः खलु मधुकरः एतत्कुसुमम् नोपसर्पतीति । एतत्स्पर्शेन मधुकरा म्रियन्त इति च तत्कारणम् व्याहरन्ति केचित् ।

पण्डितराजोऽवदत् —

चरन्वनांते नवमंजरीषु नष ट्यदो मन्धफलीमजिघ्रत् ।

सा किं न रम्या ? स च किं न रन्ता ? गरीयसी केवलमीश्वरेच्छा ॥

नवचूनपोतवेष्टनां कुसुमितचम्पकवल्लीं दृष्ट्वा न पारयन्ति पथिक-जना तदन्यतो यातुम् स्वात्मपियायाः दूरतरे स्थातुम् वा ।

संस्कृतव्याप्तिः

साहित्यअकाडमी अध्यक्षः प्राचीनसारस्वतजातीयाचार्यश्च डा. सुनीतिकुमारलुट्जी महोदयः मद्रनगरे कुप्पुस्वामिशालि अनुसन्धानालयस्य रजतोत्सवसन्दर्भे मार्च 27 तिथौ भाषमाणः एवमवोचत् — आधुनिकभारतभाषाणामुपरि तदभिवृद्धौ आंग्लसंस्कृतभाषयोः प्रभावः अधिकोऽनुभूयते । घूर्जरे महाराष्ट्रे वंगे च संस्कृतमहाविदुषां संस्कृतानुसन्धानकर्मणि तेषां आंग्लज्ञानम् सहकार्यमवत् । तस्मात् संस्कृतज्ञानेन सहैव आंग्लज्ञानमभिवर्धनीयमिति ।

लक्ष्मो वारणासी संस्कृतविद्यालयानां भूतपूर्वाध्यक्षः आचार्यः के. एस. अय्यरः स्वभाषणे “स खण्डो नास्ति योऽद्य संस्कृतपठनेन वञ्चितः” इति अवदत् ।

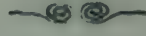
संस्कृतवाग्वार्धिना सभा,

त्रिशिरःपुरी.

21-3-71 दिने श्री यस. रामस्वामि आर्यस्य आध्यक्ष्येण समावेशे संस्कृतभाषाप्रचारिण्यसभायाः, भारतीयविद्याभवनस्य च परीक्षासु कृतार्थानां विद्यार्थिनां कृते योग्यतापत्राणि पारितोषिकाणि च वितीर्णानि । मुदिकोंडन् श्रीनिवासशालिणः श्रीमती लक्ष्मीजयरामनश्च संस्कृताभ्यासावश्यकतामुद्दिश्य अभाषन् ।

शिक्षा च का यत्र न संस्कृतम स्यात्

ले० वैद्यः रामस्वरूपशास्त्री, मुम्बई - ७७

सर्वासामपि भाषाणां जननं जीवनं यतः ।

भासते संस्कृतं तेन शरीरस्य यथाऽसवः ॥

यस्यां मुनानां विदितं निबद्धं

यस्यां च बद्धं गदितं श्रुतीनाम् ।

ज्ञानं च विज्ञानमयं विशेषात्

सा संस्कृता वाग्भुवि पूजिताऽस्ति ॥

गीर्वाणी जगति प्रसिद्धा

दिव्या सुबोधा सरलाऽतिरम्या ।

मता कवीनामखिलोत्तमा सा

सरस्वती भारतभूसुराणाम् ॥

केचिद्विमूढाः कठिनां वदन्ति

केचिन्मृतां तां च वदन्ति रूक्षाम् ।

सा संस्कृता वाङ्मन मृता न रूक्षा

गूढस्य बोधस्य च माध्यमापि ॥

आबालवृद्धाः समुपेत्य नित्यम्
 शालामधीध्वं खलु देववाणीम् ।
 गृहेषु कन्या गृहिणीजनाश्च
 लब्ध्वा सुबोधं कृतिनो भवन्ति ॥

किं भोजनं यत्र न गव्यमस्ति
 का वस्त्रता यत्र न शुभ्रतास्ति ।
 का सभ्यता यत्र न नम्रता स्यात्
 शिक्षा च का यत्र न संस्कृतं स्यात् ॥

प्रार्थना फलतु

मद्रपुर्या २८-३-७१ तिथौ श्रीकांचीकामकोटिशङ्कराचार्य
 जयन्त्युत्सवसन्दर्भे संस्कृतभाषासङ्घः मद्राससर्वकारं प्रार्थयत यावच्छीघ्रम्
 द्राविडदेशे संस्कृतविश्वविद्यालयम् स्थापयितुम् विद्याप्रणाल्यां संस्कृतस्य
 बोधनकालमभिवर्धयितुम् च ।

श्री लक्ष्मीनारायणक्रतुः

तिरुमलै (तिरुपति) श्री वेंकटेश्वरस्वामिसन्निधाने 1972 वत्सरे
मार्चमासे प्रथमदिनादारभ्य द्वादशदिनपर्यन्तं लोककल्याणसंवादनार्थं
श्रीभद्रिः त्रिदंडि श्रीमन्नारायणगमानुजजीयरस्वामिभिर्गचरिष्यते ।

“लक्ष्मीनारायणारूपं तु उत्तमोत्तमसंज्ञितं सहस्रकुंडसंयुक्तं पूर्वो-
क्ताभ्यां च योजयेत् । अष्टाक्षरं च श्रीमन्तं प्रत्येकं कोटिसंख्यया ।
द्वादशाहं तु पक्षं वा मासं मेकं तु वा व्रतं । सर्वार्थसिद्धिदं लोके सर्वारिष्ट-
विनाशकं । एतद्यज्ञविधानेन लोके दुर्भिक्षनाशनं । सुवृष्टिश्च सदा भूयाधाव-
द्वर्षशतं ध्रुवम् ॥” इति प्रस्तुतोयं क्रतुः द्वादशदिनदीक्षया आचर्यते ।

अत्र 1008 ऋत्विग्भिः तावद्भिः कुण्डेषु होमः, कोटिद्वयं मन्त्रराज-
पुराश्चरणम्, कोटिद्वयं श्रीमन्मन्त्रपुराश्चरणम्, कोटितुलस्यर्चनं, दशलक्षतर्पणम्,
चतुश्शतघनपाठिभिः चतुर्वेदपारायणम्, चतुश्शताध्यापकैः चतुस्सहस्री-
प्रबन्धपारायणम्, श्रीभाष्यस्य भगवद्विषयस्य श्रीरामायणस्य अष्टादशपुग-
णानां श्रीमद्भागवतस्य श्रीवेंकटेश्वरमाहात्म्यस्य, श्रीविष्णुसहस्रनाम-
स्तोत्रस्य, ब्रह्मगायत्र्याश्च प्रत्येकं अष्टोत्तरशतगणितैः विद्वद्भिः पारायणम्,
अष्टोत्तरशतभक्तैः अखंडं दिवारात्रं हरेरामनामसंकीर्तनं च विधास्यते ।

एकदिने एककुण्डनिर्वहणाय दक्षिणाद्यर्थं 116 रूप्यकाणि, अन्नशा-
न्यर्थं 116 किलोमिताः तंडुलाः, होमार्थं 16 किलोप्रमाणकं शुद्धाज्यं च
समर्पणीयम्, अथवा सर्वस्य कृते 451 रूप्यकाणि । एवं रीत्या यथा-
शक्ति यथोत्साहं च एकैकोपि बहदिनेभ्यः बहुकुण्डेभ्यो वा यजमानत्वं

आदातुं शक्नोति । अथवा अनेके वा संघाः ग्रामाः वा यजमानतां आदातु—
महन्ति ।

अन्येषामपि कैक्याणां विषये विभिन्नानि शुल्कानि वर्तन्ते । एतस्य
विशदतया परिज्ञानाय अधस्संकेताय लेखनीयम् ।

संकेतः —

श्रीमान् त्रिदंडिश्रीमन्नारायणरामानुजजीयरस्वामी,

१३, सौत उत्तर वीथी,

श्रीरङ्गम्, तिरुचिरापल्ली ।

+❧+❧+

श्री चण्डीयागः गौरीगणपत्यादिमूर्तिप्रतिष्ठा च

विद्वान् वैद्यविद्वान् कवीश्वरः सर्वतन्त्रस्वतन्त्रः विद्यानिधिः इत्यादि
बिरुदभाजा श्रीमता आलकूरु गोह्लापिन्नि वासुदेव शास्त्रिणा सपत्नीकेन
डा० गुण्टि नन्जुण्डशर्मणा च सपत्नीकेन ६-५-७१ प्रभृति १०-५-७१
पर्यन्तं पञ्चदिनदीक्षया अनन्तपुरमण्डलस्थे कल्याणदुर्गनगरे भवानीशङ्कर-
देवालये श्री चण्डीयागपूर्विका गौरीगणपत्यादिमूर्तिप्रतिष्ठा महावैभवेन
अकारि । वेदपुगणशास्त्रनिष्णातैर्बहुभिः तत्तत्पारायणम् निर्विराममाचरि-
तम् । समये समये च प्रसंगाः हरिकथादयश्च संश्राविताः । असंख्याकाश्च
जनाः तत्तत्कार्यान्वयदर्शनादिभिः मातृदेव्याः अनुग्रहम् अलभन्त ।
एतादृशैः लोककल्याणकरैः कार्यैः लोकस्य क्षेमो नियतम् भविष्यति ।

RESULTS OF MARCH EXAMINATIONS 1971

Samskritha Bhasha Pracharini Sabha, Chittoor.

The following are the Registered Numbers of successful candidate who appeared for the Sanskrit Examinations held on 13th, 14th and 15th March 1971 by the above Sabha.

PARICHAYA

I Class :			947	952	972	1017	1018	1020
1021	1040	1048	1052	1066	1068	1072	1076	1104
1127	1128	1129	1136	1138	1139	1152	1156	1177
1180	1279	1317	1318	1320	1321	1323	1337	1352
1353	1335	1386	1387	1388	1389	1390	1391	1392
1413	1415	1440	1441	1442	1468	1470	1471	1478
1507	1509	1510	1513	1515	1516	1517	1539	1541
1543	1544	1545	1546	1548	1549	1550	1551	1552
1553	1554	1560	1561	1562	1564	1565	1566	1567
1571	1572	1573	1576	1577	1579	1580	1581	1592
1639	1642	1643	1647	1656	1662	1663	1673	1690
1691	1703	1704	1705	1707	1709	1710	1711	1735
1748	1749	1752	1753	1754	1755	1756	1757	1758
1759	1764	1766	1769	1770	1771	1772	1774	1775
1776	1778	1780	1785	1786	1787	1792	1795	1797
1800	1801	1802	1803	1806	1808	1814	1815	1816
1817	1818	1819	1820	1821	1823	1824	1825	1834
1836	1839	1841	1842	1843	1844	1845	1847	1849
1853	1896	and		1897.				

II Class :			854	855	856	857	859	863
864	868	869	870	871	872	875	885	886
887	888	889	890	893	894	895	906	907
908	909	910	911	922	926	928	929	923
936	942	945	948	951	964	1012	1016	1019
1022	1023	1024	1025	1026	1027	1039	1041	1042
1043	1044	1045	1046	1050	1054	1061	1062	1065
1067	1070	1071	1073	1074	1077	1105	1109	1119
1120	1121	1122	1130	1140	1143	1144	1145	1147
1149	1159	1162	1164	1166	1167	1168	1173	1174
1175	1176	1178	1233	1234	1242	1244	1243	1248
1252	1260	1274	1280	1282	1297	1307	1309	1314
1316	1319	1350	1351	1354	1355	1356	1362	1363
1365	1366	1367	1368	1374	1375	1394	1400	1401
1402	1403	1404	1405	1406	1408	1409	1411	1412
1414	1443	1444	1445	1452	1457	1458	1431	1437
1469	1474	1475	1476	1508	1511	1512	1514	1538
1542	1557	1558	1563	1568	1574	1575	1578	1590
1591	1614	1615	1619	1621	1622	1638	1641	1644
1646	1648	1657	1659	1660	1664	1665	1670	1672
1674	1675	1689	1697	1706	1708	1712	1738	1746
1747	1750	1751	1765	1773	1779	1781	1782	1783
1789	1790	1794	1796	1804	1807	1810	1811	1827
1830	1831	1833	1835	1836	and	1895		

III Class :			860	861	862	866	867	873
874	876	891	918	919	921	923	927	931

932 940 943 946 949 950 953 955 956
 957 959 960 962 963 965 967 970 1013
 1014 1015 1028 1029 1036 1037 1038 1047 1049
 1053 1063 1064 1069 1106 1107 1131 1132 1133
 1134 1135 1141 1142 1146 1148 1150 1151 1153
 1154 1155 1160 1161 1163 1169 1170 1171 1172
 1230 1236 1239 1247 1249 1256 1257 1258 1259
 1261 1263 1264 1266 1267 1268 1271 1272 1273
 1277 1281 1286 1287 1288 1289 1291 1292 1293
 1294 1295 1296 1301 1308 1310 1311 1315 1335
 1336 1338 1339 1357 1364 1369 1376 1377 1379
 1380 1399 1407 1410 1450 1451 1453 1454 1455
 1456 1459 1460 1477 1502 1503 1504 1540 1547
 1555 1556 1588 1589 1612 1613 1616 1617 1620
 1624 1658 1669 1671 1676 1677 1699 1702 1728
 1742 1743 1744 1745 1777 1788 1798 1805 1813
 1822 1826 1828 1829 1831 1837 1840 1846 1848
 and 1852.

ABHIGNA

I Class: 878 995 1078 1096 1597 1698 1183
 1197 1340 1347 1348 1418 1462 1503 1519 1584
 1593 1596 1604 1605 1616 1607 1609 1610 1713
 1760 1761 1762 1763 and 1869.

II Class: 848 850 879 880 882 883 897
 901 902 908 913 934 974 976 980 932
 984 993 997 1001 1002 1030 1031 1032 1056
 1080 1081 1084 1087 1123 1125 1182 1184 1185
 1186 1187 1192 1193 1194 1196 1199 1200 1263
 1204 1208 1327 1328 1346 1349 1370 1395 1396
 1417 1419 1420 1421 1423 1424 1463 1464 1466

1472	1473	1518	1583	1587	1594	1597	1598	1599
1600	1601	1602	1608	1625	1626	1628	1629	1631
1651	1652	1679	1690	1714	1715	1716	1719	1720
1721	1722	1723	1724	1854	1857	1862	1833	1865
1866	1867	1870	1871	1875	and	1894.		

III Class: 849 851 852 881 896 898 900								
904	915	916	977	979	981	985	986	994
998	999	1000	1003	1033	1034	1079	1082	1083
1085	1088	1091	1092	1093	1094	1111	1113	1126
1181	1188	1195	1198	1201	1205	1206	1313	1314
1324	1325	1331	1398	1412	1426	1427	1465	1505
1522	1586	1595	1603	1611	1627	1630	1681	1682
1684	1718	1767	18-5	1858	1860	1861	1864	1872
1876	and	1877.						

VICHAKSHANA

I Class: 1100 1216 1218 1341 and 1429.

II Class: 912 1059 1099 1101 1115 1116 1219								
1220	1222	1428	1435	1486	1523	1525	1527	1632
1633	1873	1880	and	1882.				

III Class: 1058 1108 1221 1223 1329 1330 1331								
1333	1334	1446	1484	1488	1489	1524	1526	1634
1635	1636	1637	1666	1879	1683	and	1684.	

SAMARTHA

I Class: NIL.

II Class: 1344 1528 1529 1530 1532 and 1740.

III Class: 884 1342 1343 1435 1447 1448
1492 1494 1495 1496 1497 1531
and 1741.

I Part only: 1007 1009 1060 1306 1885
1887 1888 and 1893.

II Part only: 1227 1229 1533 and 1534.

KOVIDA

I Class: NIL.

II Class: NIL.

III Class: 1358 1360 1373 1499 and 1500.

I Part only: 1439 1535 and 1536.

III Part only: 1438 only.

V Part only: 1359 1361 and 1768.

II and III Parts only: 1891 only.

I, II Parts only: 1653 only.

I, II and III Parts: 1117 only.

III, IV and V parts only: 1436 only.

III and V parts only: 1437 only.

I and V Parts only: 1889 and 1890.

The following are the names of the candidates who stood first in first class of the above examinations. Prizes will be awarded to them in due course.

Parichaya : No. 1825 S. Durga Bai, Salem.

Abhigna : No. 1610 N. Rajakumari, Madurai-B.

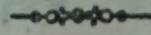
Vichakshana : No. 1100 B. Sakuntala. Cromeper.

S. B. P. SABHA, }
CHITTOOR.
4—5—71

K. Srinivasacharya,
Pariksha Manthry.

साधारणवत्सरोत्तरायणपरीक्षासु उपयुक्तानि केन्द्राणि 50

- (1) अम्बत्तूर (2) अनन्तपुरम् (3) अनकापल्ली (4) अमलापुरम्
 (5) इलंगाडु (6) उदकमण्डलम् (7) कडगा (8) काकिनाडा (9) कुम्भकाणम्
 (10) कुरुकुंदा (11) कोयम्बत्तूर (12) क्रोपेट (13) गुंतकल (14) गुण्टूर
 (15) चित्तूर (16) चिदम्बरम् (17) तञ्जावूर (18) तिरुवति (19) तिरुमल
 (20) तिरुनगर (21) तिरुनल्वेलि (22) तिरुवेगाडु (23) तिरुचेणपल्ली
 (24) तिरुवल्लिकेणी (25) तेनाली (26) तेरिलंदूर (27) त्यागरायनगर
 (28) दोम्बरनन्द्याला (29) नागपट्टणम् (30) नेल्लूर (31) पेद्दापुरम्
 (32) भीमवरम् (33) मंत्रालयः (34) मदुरै (ए) (35) मदुरै (बि)
 (36) मदुरै (सी) (37) मन्नागुडि (38) मेट्टूरडाम (39) राजमंड्री
 (40) रेड्डिगलि भग्नहारम् (41) वरंगल (42) विल्लिपुरम् (43) विजयवाडा
 (44) विजयनगरम् (45) विशाखपट्टणम् (46) शिवदेवुनिचिक्काल (47) श्रीरंगम्
 (48) श्रीरामापुरम् (49) सखिनेटिपल्ली (50) सेलम् ।

साधारणोत्तरायणपरीक्षार्थिनां (1971 मार्च) सारणी

उत्तीर्णाः 844

परीक्षाः	अभ्यर्थिनः	उत्तीर्णाः			
		प्र. श्रे.	द्वि. श्रे.	तृ. श्रे.	खण्डशः
परिचयः	650	162	210	169	—
अभिज्ञः	269	30	108	72	—
विचक्षणः	62	5	20	23	—
समर्थः	45	—	6	13	12
कोविदः	22	—	—	5	14
	1048	197	339	282	26

सेलमनगरे स्नातकोत्सवः

१९६९ अखिलभारत शङ्करसमिति संस्कृतपरीक्षासु चित्तूर संस्कृतभाषा-प्रचारिण्यासभायाः १९७० वत्सरीय उत्तरायण दक्षिणायन परीक्षासु विद्याभवन-परीक्षासु च उत्तीर्णेभ्यः विद्यार्थिभ्यः १७-४-७१ दिने योग्यतापत्राणि प्रदत्तानि, तैस्साकं सर्वेभ्यश्च तेभ्यः रजतपदकानि च परितोषेण वितीर्णानीति वार्ता आकर्ष्य महानानन्दोऽनुभूयते ।

तत्रत्य शङ्करमठे २७-४-७१ प्रभृति त्रिदिनं शङ्करजयन्तीमहोत्सवश्च महावैभवेन निर्वर्तितः ।

चित्तूरुनगरे शङ्कर रामानुज जयन्त्यौ

२९-४-७१ दिने श्रीरामविलास सभायां श्री गोपालार्याध्यक्ष्येण श्री शङ्करजयन्ती समारोहः, ३०-४-७१ दिने च श्री ति. कं. तिरुवेङ्कटाचार्यस्य च (प्रधानमन्त्री, संस्कृतभाषाप्रचारिणी सभा) आध्यक्ष्येण श्री रामानुजजयन्ती च निर्वर्तिते । अनयोर्दिनयोः प्रातस्सुप्रभातेनारभ्य मध्याह्ने विशिष्टपूजाविशेषैः सायम् च तत्तदाचार्यचरित्तत्ताच्छ्रद्धान्त विशेषविवरणपूर्वकम् भाषणानि प्रवर्तितानि ।

विद्वत्सु विज्ञाप्यते

—:०:—

संस्कृतभाषाप्रचारिण्यास्सभायाः रजतोत्सवसन्नाहः प्रचलति ।
उत्सवविशेषांश्च सम्मुद्रितप्रायः । तत्परिपूर्तिमधिगत्य उत्सवदिनादि-
निर्णयः क्रियेत । मन्ये प्रायशः द्वित्रमासे स महोत्सवः निर्वत्येतेति ।

तत्संदर्भे नवनवरचितानां प्रकाशितानां वा संस्कृतग्रन्थानां
प्रदर्शनीमपि निर्वोढुं व्यवस्यति सभा । अतः कृपया संस्कृते नव-
प्रकाशिताः, अप्रकाशिताः करलिपिरूपेण वर्तमाना वा ग्रन्थाः पत्रपत्रिकाश्च
(नागरी-तेलुगु-ग्रन्थ-कर्णाटकादि लिपिषु यासु कासुचिदपि वर्तन्ताम्)
प्रेषयित्वा प्रदर्शनीं सविशेषं विभूषयन्त्विति प्रार्थये ।

अपि च संस्कृतप्रचारसामग्री तत्तत्संस्थाभिरुपयोज्यमाना सापि
प्रेषणाया ।

यद्यपि महान् ग्रन्थराशिः नवनिर्मिता वर्तते भारते, तथापि
तत्तद्रचयितृसंकेताद्यपरिज्ञानात् प्रत्येकं प्रार्थने अशक्ता वयं एतद्विज्ञापन-
द्वारा अभ्यर्थयामहे यथाशक्ति सहयोगदानाय ।

ये केचिच्च महानुभावा ग्रन्थान् प्रेषितवन्तः तेषां विषये कृतज्ञता
आविष्क्रियते ।

प्रार्थयिता,
ति. कं. तिरुवेङ्कटाचार्यः,
प्रधानमन्त्री

भारतसर्वकारेण पुरस्कृता च

गैर्वाणी

वार्षिकम् ४-००

प्रहेलिका:

रागी भिनत्ति निद्रां तल्पं न जहाति निष्ठुरं दशति ।
चतुरे किं प्राणेशो ? नहि नहि सखि, मत्कुणव्रातः ॥

अर्थः— रागी अनुरागवान् अरुणवर्णश्च ।

आदौ गृहीतपाणिः पश्चादारूढबजनकटिभागा ।
नखमुखलालनसुखदा रमयति रामेव मामियं पामा ॥

भावः— कण्डूयुता पामा (व्याधिः) प्रथमं हस्तांगुलीमध्ये प्रादुर्भूय
जघनकटिभागमाक्रम्य कण्डूयने सुखमनुभावयति ।

शस्त्रं न खलु कर्तव्यमिति पित्रा नियोजितः ।
तदेव शस्त्रं कृतवान् पितुराज्ञा न लंघिता ॥

अर्थः— नखं लुनातीति नखलु इत्येकं पदं । तदेव नखच्छेदकमेवेत्यर्थः ।
अतः आज्ञोलङ्घनम् न भवति ।